

Ontslag uit tijdelijke uitgebreide arbeidsovereenkomst

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief met bijlagen van 11 augustus 2009, door de commissie ontvangen op 12 augustus 2009, is appellante in beroep gekomen tegen een beslissing van verweerster tot ontslag, dat zou blijken uit de salarisspecificatie van juli 2009. Nadien is gebleken dat de salarisherziening, waaruit appellante opmaakt dat haar ontslag is verleend, is ingegaan op 1 augustus 2009.

Van verweerster is een verweerschrift van 5 oktober 2009 ontvangen. Appellante heeft bij brief van 20 oktober 2009 nog aanvullende producties in het geding gebracht. Het beroep is door de commissie mondeling behandeld op 23 oktober 2009 te Eindhoven in aanwezigheid van appellante, bijgestaan door haar gemachtigde en verweerster vertegenwoordigd door de heer, algemeen directeur, bijgestaan door de gemachtigde van verweerster. De gemachtigde van appellante heeft een pleitnota overgelegd.

2. De feiten

Op grond van de door appellante overgelegde benoemingsakten gaat de commissie uit van de navolgende dienstverbanden bij verweerster.

Appellante is als leraar in dienst van verweerster sinds 20 juni 2006 en werkzaam op de basisschool te

Daaraan voorafgaand heeft zij in de periode van 7 december 2005 tot 20 juni 2006 bij verweerster enkele tijdelijke dienstverbanden gehad als onderwijsassistent.

Appellante heeft vanaf 20 juni 2006 de volgende tijdelijke aanstellingen ter vervanging van een andere leraar gehad

20-6-2006	t/m	31-7-2006	voor een werktijdfactor van	0.6240
14-8-2006	t/m	31-12-2006	voor een werktijdfactor van	0.3800
11-1-2007	t/m	31-3-2007	voor een werktijdfactor van	0.3256
1-4-2007	t/m	1-8-2007	voor een werktijdfactor van	0.3256
2-8-2007	t/m	31-12-2007	voor een werktijdfactor van	1.0000

Hierna is appellante aangesteld ter voorziening in een tijdelijke vacature van:

7-1-2008	t/m	31-7-2008	voor een werktijdfactor van	0.4732
----------	-----	-----------	-----------------------------	--------

Gedurende dezelfde periode van 7-1-2008 t/m 31-7-2008 is de betrekking van appellante tijdelijk uitgebreid ter vervanging van een afwezige leraar met werktijdfactor 0.4612

Vanaf 1-8-2008 is appellante aangesteld in vaste dienst met werktijdfactor 0.4732

Vanaf 1-8-2008 is het dienstverband wederom tijdelijk uitgebreid ter vervanging van een afwezige leraar. Het betreft de volgende perioden:

1-8-2008	t/m	31-7-2009	uitbreiding met werktijdfactor	0.4612
20-8-2008	t/m	1-3-2009	uitbreiding met werktijdfactor	0.1628

De totale werktijd, op basis waarvan appellante werd bezoldigd, bedroeg in juli 2009 derhalve 0.9344; met ingang van 1 augustus 2009 is appellante bezoldigd naar een werktijdfactor van 0.4732.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellante heeft in beroep aangevoerd dat zij meent op grond van artikel 3.5., eerste lid van de CAO PO, op 21 juni 2009 in vaste dienst te zijn voor de omvang van de benoeming, die zij op dat moment had. Ter onderbouwing daarvan heeft appellante ter zitting gesteld dat de CAO PO geen onderscheid maakt tussen een tijdelijke uitbreiding en een tijdelijke

aanstelling. In artikel 3.5. van de CAO PO wordt gesproken over tijdelijke arbeidsovereenkomsten. Volgens haar is zowel bij een tijdelijke aanstelling als bij een tijdelijke uitbreiding sprake van een tijdelijke arbeidsovereenkomst. Aangezien er op 20 juli 2009 gedurende een periode van meer dan 36 maanden sprake is geweest van verschillende opeenvolgende tijdelijke dienstverbanden, is er op die datum ingevolge de CAO PO een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd ontstaan. Op grond hiervan meent appellante dat haar per 1 augustus 2009 voor een deel van haar vaste aanstelling ontslag is verleend.

3.2. In het verweerschrift heeft verweerster het standpunt ingenomen dat de telling van de 36 maanden-termijn, waarnaar artikel 3.5., eerste lid van de CAO PO verwijst, beëindigd is per 1 augustus 2008, omdat appellante sindsdien in het bezit is van een vast dienstverband. Tijdelijke uitbreidingen kunnen wel leiden tot nieuwe verplichtingen aan appellante, doch dan na een periode van 36 maanden gerekend na 1 augustus 2008. Tenslotte wijst verweerster er nog op dat de tijdelijke werkzaamheden, die appellante in het schooljaar 2008-2009 waren opgedragen, in het volgende schooljaar niet meer zijn opgedragen en dat de tijdelijke uitbreiding daarom van rechtswege is vervallen.

4. De beoordeling

4.1. De commissie dient eerst te onderzoeken of het geschil dat partijen verdeeld houdt door appellante aan de commissie ter beoordeling kan worden voorgelegd.

Ingevolge artikel 12.1, eerste lid en onder e. van de CAO PO kan de werknemer in beroep gaan bij de commissie tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende ontslag, anders dan op eigen verzoek, voordat de pensioengerechtigde leeftijd is bereikt.

4.2. De commissie volgt appellante niet in haar opvatting dat bij tijdelijke uitbreiding van de omvang van de betrekking naast het reeds bestaande dienstverband sprake is van het afsluiten van een afzonderlijke arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd. Anders dan appellante meent maakt de CAO PO in artikel 2.3. een duidelijk onderscheid. Het artikel houdt in dat, naast de benoeming of aanstelling in een normbetrekking of in een deel daarvan, het dienstverband ook tijdelijk kan worden uitgebreid, onder meer met vervangingswerkzaamheden. Ook kent de CAO PO, naast de bepalingen betreffende de beëindiging van een tijdelijk dienstverband (artikel 3.6. CAO PO), in artikel 3.6a een speciale regeling met betrekking tot de wijze waarop een tijdelijke uitbreiding eindigt. Dit artikel bepaalt dat het gedeelte van de betrekkingsomvang, dat bestaat uit een tijdelijke uitbreiding van de omvang van de betrekking onder meer in verband met vervanging, van rechtswege vervalt, indien en voor zover de werkzaamheden niet langer aan de werknemer worden opgedragen.

4.3. In artikel 3.5. van de CAO PO is geregeld dat, indien arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd met tussenpozen van niet meer dan drie maanden elkaar opvolgen, bij overschrijding van een periode van 36 maanden de laatste arbeidsovereenkomst met ingang van de datum van overschrijding geldt als aangegaan voor onbepaalde tijd. Aangezien de tijdelijke uitbreidingen van de betrekking niet kunnen gelden als afzonderlijke arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, is er in het onderhavige geval dus ook geen sprake van een reeks van elkaar opvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd die langer dan 36 maanden hebben geduurd en kan appellante niet op grond van dit artikel 3.5. van de CAO PO een vaste aanstelling claimen. De arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die appellante vóór 1 augustus 2008 heeft gehad, hebben overigens wel reeds geleid tot een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd.

4.4. Omdat er per 1 augustus 2009 derhalve slechts sprake is van het vervallen van de tijdelijke uitbreiding van de betrekking van appellante, is er geen beslissing van verweerster

aan te wijzen die zou kunnen worden beschouwd als een beslissing van de werkgever tot ontslag als bedoeld in artikel 12.1 van de CAO PO.

Nu door appellante wel in beroep is gekomen tegen een, door haar gesteld, ontslagbesluit, is de commissie wel bevoegd om van het beroep kennis te nemen, maar dient het beroep op grond van het vorenstaande niet-ontvankelijk te worden verklaard.

5. De commissie voegt in aanvulling hierop nog het volgende toe.

5.1. Ingevolge artikel 60, eerste lid onder d. van de Wet op het primair onderwijs, in verbinding met artikel 12.1, eerste lid en onder k. van de CAO PO, staat eveneens beroep bij de commissie open tegen een beslissing van het bevoegd gezag tot het verminderen van de omvang van de betrekking. Appellante heeft zich op deze bepaling niet beroepen. De commissie overweegt dat, voor zover er in het onderhavige geval sprake is van het verminderen van de betrekkingsomvang, dit ingevolge artikel 3.6a van de CAO PO van rechtswege heeft plaatsgevonden. Evenals bij het eindigen van een –eerste- arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd, is daar dus geen beslissing van het bevoegd gezag voor vereist. Ook aan het hier genoemde wetsartikel kan appellante dus geen recht op beroep bij de commissie ontleen.

5.2. Het vorenstaande neemt niet weg dat er wel sprake is van een beslissing van verweerder om na het aflopen van de periode, waarvoor de betrekking van appellante blijkens de bijlage bij de akte van benoeming, afgegeven op 27 november 2008, tijdelijk was uitgebreid, te weten tot 1 augustus 2009, aan appellante al dan niet opnieuw werkzaamheden aan te bieden als tijdelijke uitbreiding van haar betrekking. Tegen een dergelijke beslissing staat, zoals hiervoor overwogen, geen beroep bij de commissie open. Of verweerder bij het nemen van deze beslissing, die volgens haar is ingegeven door de noodzaak om de personele formatie meer in evenwicht te brengen met het beschikbare budget, heeft gehandeld als een goed werkgever ontrekt zich derhalve aan het oordeel van de commissie. In dit verband brengt de commissie wel onder de aandacht van appellante dat verweerder vanwege dezelfde bezuinigingsnoodzaak ook besloten heeft voor het schooljaar 2009-2010 personeel in vaste dienst in het RDDF te plaatsen, welk besluit, zoals blijkt uit een uitspraak van heden in het beroep van een collega van appellante, naar het oordeel van de commissie op goede gronden is genomen.

6. De beslissing

De commissie voornoemd:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 23 oktober 2009 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee en mr. G.J.M. Prick, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen als secretaris.